

Братя Грим

Скъсаните пантофки

Живял някога един цар. Той имал дванадесет дъщери, една от друга по-хубави. И дванадесетте спели заедно, леглата им били наредени едно до друго и вечер, щом си легнали да спят, царят заключвал вратата, защото всяка сутрин виждал, че пантофките им са скъсани, но не можел да разбере как става това.

Веднъж царят заповядал на глашатаите да разгласят, че който открие къде ходят нощем дъщерите му, ще се ожени за една от тях и ще се възкачи на трона след неговата смърт. Ала който се заеме с тази задача и след три дни и три нощи не узнае нищо, ще плати с живота си.

И ето че съвсем скоро пристигнал един царски син и казал, че е готов да се залови с тази опасна работа. Посрещнали го радушно, а вечерта го завели в покоите на принцесите. Приготовили му легло и му напомнили да бъде нащрек, за да проследи девойките. А за да не могат да излязат тайно, оставили отворена вратата между тяхната и неговата стая. Но скоро клепачите на царския син натежали като олово, той заспал и когато на другата сутрин се събудил, видял, че пантофките на принцесите отново са скъсани. Същото се случило и през втората, и през третата нощ. И главата на царския син била отсечена. След него дошли още много принцове, решени да разкрият тайната, но всички до един били обезглавени.

Веднъж един беден войник, който бил раняван тежко и не можел вече да служи, тръгнал към царството, където живеели дванадесетте принцеси. По пътя го срещнала една старица и го попитала къде отива.

– Й аз не зная – отговорил той и добавил на шега: – Иска ми се да откроя къде ходят нощем принцесите и защо късат пантофките си, да се ожена за една от тях и после да стана цар.

– Това не е толкова трудно – казала старицата. – Само че не трябва да пиеш виното, което ще ти носят всяка вечер, и да се преструваш, че спиш дълбоко.

После му дала едно наметало и казала:

– Метнеш ли го на раменете си, ще станеш невидим и така ще можеш да проследиш дванадесетте принцеси.

Щом чул това, войникът се претрашил и отишъл в двореца. Посрещнали го радушно, както посрещали и всички други преди него, и го облекли в царски одежди. Вечерта, когато дошло време за сън, завели войника в отредената за него стая. Преди да си легне, при него влязла най-голямата принцеса и му донесла чаша с вино. Ала той тайно излял виното и не изпил нито капка.

После си легнал и започнал да хърка сякаш спял много дълбоко.

Дванадесетте принцеси го чули, размели се, а най-голямата каза:

– И този ще се прости с живота си.

След това станали от леглата си, извадили разкошни рокли, сложили си красиви накити и заподскачали от радост, защото възрастност те ходели нощем да танцуват. Само най-малката принцеса каза:

– Вие се радвате, но аз имам лошо предчувствие; сигурно ще ни сполети някаква беда.

– Глупава си като гъска и все те е страх – отговорила най-голямата ѝ сестра. – Забрави ли колко царски синове напразно идваха тук? Нямаше нужда да слагам приспивателно във виното на войника, този простак и без това нямаше да се събуди.

Когато вече били готови, принцесите надникнали в стаята на войника, за да се уверят, че спи. След това най-голямата почукала на леглото си и то тутакси потънало надолу. Една след друга царските дъщери започнали да слизат през отвора. А в това време войникът, който внимателно ги наблюдавал, не се двоумил дълго, метнал бързо наметалото на гърба си и слязъл зад най-малката сестра. По средата на стълбата той без да иска настъпил роклята ѝ и девойката уплашено извикала:

– Какво става? Кой ме дърпа за роклята?

– Не ставай глупава! – казала най-голямата царска дъщеря. – Закачила си я за някой гвоздей.

Накрая слезли долу и се озовали на една разкошна алея с красиви дървета, чиито листа били от сребро и сияели с мек блясък. Войникът си помислил: „Ще си взема нещо за доказателство“ – и отчупил едно клонче. Най-малката принцеса пак извикала:

– Става нещо нередно. Не чухте ли как нещо изпука?

Ала най-голямата ѝ сестра каза:

– Това бяха гърмежи от радост, че скоро ще освободим нашите принцове от магията.

После минали по друга алея, където листата на дърветата били от чисто злато, и накрая по трета, където листата били от прекрасни елмази. Войникът откъснал по едно клонче и от едните, и от другите, като всеки пък се чувал такъв пукот, че най-малката принцеса изтръпвала от уплаха. Царските дъщери продължили пътя си и стигнали до една широка река. На брега имало дванадесет лодки и във всяка лодка стоял прекрасен принц – те чакали принцесите. Всеки принц взел по една от тях в лодката си, а войникът се качил в лодката, в която била най-малката царска дъщеря. Скоро нейният принц казал:

– Не мога да разбера защо тази нощ лодката е толкова тежка.

Трябва да гребя с всички сили, иначе няма да помръдне.

– Сигурно е от топлото време – отговорила принцесата. – И на мен ми е много горещо.

Отвъд реката се извисявал великолепен ярко осветен дворец. От него се носела весела музика от тимпани и литаври. Стигнали на другия бряг, влезли в двореца и принцовете започнали да танцуват със своите любими. Войникът танцувал невидим между тях. А щом някоя от принцесите вземела чаша с вино, той го изпивал и за нея не оставало нито капка. Най-малката царска дъщеря пак се изплашила, но най-голямата всеки път я заставяла да мълчи.

Танцували до три часа през нощта, но накрая трябвало да спрат, защото пантофките им се скъсали. Принцовете ги превозили през реката и този път войникът седнал в лодката на най-голямата царска дъщеря. На брега дванадесетте сестри се сбогували с принцовете и обещали да дойдат отново на следващата нощ. Щом стигнали до стълбата, войникът изтичал напред и се мушнал в леглото. Когато уморените девойки едва-едва стигнали до спалнята си, той пак хъркал толкова силно, че те го чули и казали:

– От този няма защо да ни е страх.

Съблекли разкошните си дрехи, бутнали скъсаните си пантофки под леглата и легнали да спят.

На другата сутрин войникът решил да не казва нищо, защото искал да се полюбува още малко на това чудо. Затова проследил принцесите и втората, и третата нощ. Девойките всеки път танцували дотогава, докато не скъсвали пантофките си. А на третата нощ войникът взел за доказателство и една чаша.

Като дошъл уреченият час, когато войникът трябвало да отговаря, той пъхнал в джобовете си трите клончета и чашата и отишъл при царя. А дванадесетте принцеси застанали зад вратата и подслушвали какво ще каже.

Царят попитал:

– Къде скъсаха пантофките си тази нощ моите дъщери?

Войникът отговорил:

– В един подземен дворец с дванадесет принца.

Той разказал всичко, както си било, и показал своите доказателства.

Царят заповядал да повикат дъщерите му и ги попитал дали войникът казва истината. А те, като разбрали, че той ги е проследил, и че отричането няма да им помогне, си признали всичко. После царят попитал войника коя от принцесите иска за жена и той отговорил:

– Не съм вече млад, искам да се ожена за най-голямата.

Още същия ден направили сватбата, а царят обещал на войника царството след смъртта си. А принцовете били отново омагьосани за толкова дни, колкото нощи били танцували с дванадесетте царски дъщери.

КРАЙ

© Димитър Стоевски, превод от немски

Brüder Grimm
Die zertanzten Schuhe

Сканиране и разпознаване: Анани Младенов

Публикация:

Братя Грим – Приказки
Превод – Димитър Стоев
Илюстрации – Антония Дончева
Редактор – Петя Дочева
Технически редактор – Иван Додов
Издателство – „Св.св. Кирил и Методий“

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/2505>]